

מספורי המגיד

"בומרנג" (בעין הסערה)

פרק ב' "ועל תלאותיך"

תקציר פרק א'

דודי סטוויצקי בחור כישרוני מאד אבל נעדר אמביציות, אין לו עניין בלגדול בתורה, החלום שלו להיות עשיר מופלג וכן תורה, הוא רואה את דודו שימי איך הוא חי ברמת חיים עשירה בעוד שאביו חי בתנאי עוני והוא לא רוצה להישאר כך.

החברותא שלו מתמודד עמו בכל יום להשיבו למסלול, אבל העבודה קשה. האם חלילה ישאר כך? על כך נראה בפרק הזה.

בשיעור ג' אירע השינוי המבוך אצל דודי סטוויצקי, בשל אישיותו המיוחדת של הר"מ, הגאון רבי ישראל מאיר קלאר שחונן בכוח מיוחד להכניס אהבת התורה עמוקה בלב התלמידים, אפילו אלו שרחוקים מכך רחוק מזרח ממערב.

רבי ישראל מאיר היה בוגר ישיבת לייקווד, מעצמה של תורה בארה"ב, לאחר מיכן למד בישיבת בריסק בירושלים מספר שנים, כל כולו אש התורה, גם כשצועד לבדו ברחוב רואים שהוא שקוע בעומק הסוגיא, הוא רוקד ופניו צוהלות "אוי סיא דאך אזוי גוט דער פשט אין דעם רמב"ם-זה כל כך טוב הפשט ברמב"ם.

או פעמים הוא מהלך כולו שקוע בהרהורים, מפיו יוצאות אנחות חנוקות: איך ניתן ליישב את דברי התוס' מול סוגיא ערוכה? הוא נותן למי שנמצא בסביבתו תחושה, אין בעולם רק הסוגיא ומה שסובב לה. מי ינסה לחשוב לידו הרהורי חולין?!

כל מי שרואה אותו מקבל חשקת התורה, כל שיעור שלו נאמר בניגון ומתיקות מדהימה, כל קטע גמרא מתנגן בשמחה, הוא מטעים כל קטע בגמ', לא מסתער מיד עם קושיות, אלא מבהיר את הגמרא עם רש"י תוס' והמפרשים מסביב עד לפרטים הקטנים, עד שאפילו בול עץ יודע היטב את הנאמר,

רק לאחר מיכן הוא מקשה קושיא שמערערת את כל הנאמר, השיעור הופך למרקחה, הוא נותן לבחורים לנהל את השיעור, הוא רוצה שהבחורים עצמם ינסו להתמודד עם הקושיא, הוא מנווט כל תירוץ שנאמר בנועם, הוא לא מבטל אף אפשרות, אפילו אם זה גובל בבורות או בחוסר הבנה, הבחורים אוהבים את הגישה שלו שנותנת להם חלק בבניית השיעור.

לפתע גילה דודי עולם חדש, ללמוד זה לא עונש אלא משאלת חיים, בשיעור השלישי הוא לומד חברותא עם אבריימי הלפרין, אף הוא ממוצע כישורים אבל משופשף יותר מיענקי קלוגהופט ואיתי גרין החברותות הקודמות. הלימוד איתו הפך להיות תענוג, הפעם הבין דודי את גישת רבי יצחק פרלמן שקישר בחורים ברמות שונות ללימוד, האתגר שווה לשני השותפים, דודי הפך להיות סוג של ר"מ צעיר.

דודי ניסה לחקות את הר"מ בהצלחה מרובה, אבריימי מטה כתף, הוא מסכים להיות התלמיד שלו, הוא לא רואה את גישת דודי כמתנשאת, אדרבה הוא חושב שבדרך זו מתלבנת הסוגיא שבעתיים, שניהם יוצאים מורוחים.

לפתע חלומות הפז שליוו את דודי החלו להיעלם, הוא כבר לא חושב שמשאלת החיים להיות מיליונר גדול כדוגמת שימי הדוד, גם הוא מבין שהתורה היא חמצן החיים ואשרי למי שמתחבר לה, אין מי שמאושר יותר מלומדי התורה, חלומותיו התהפכו למושגים אחרים, לרכוש ידיעה בעוד מסכתות, מלבד המסכתות שנלמדות בישיבה, מבלי לגרוע בעמל שמשקיעים במסכת הנלמדת.

מספורי המגיד

השנה חולפת במהירות ודודי מוצא את עצמו בישיבה גדולה "קניין התורה" של הגאון רבי צבי שטייף, הוא מגיע לישיבה עם שם טוב, כבחיר הישיבה קטנה "עיון הש"ס" איש לא זכר את השנתיים הראשונות של דודי שלא היו מוצלחות, הכל הולך אחר החיתום.

דודי עצמו הצליח לשכוח את השנתיים הראשונות, דומה כי תמיד היה הבחור המובחר של הישיבה, שכל מעייניו נתונים בתורת הש"ת. כך חולפות להן שנה אחרי שנה, עד שהגיע לפרק "האיש מקדש".

פרק זמן של שנה חלף מעת שדודי החליט כי הוא ראוי ובשל, עד שהוריו נתנו את הסכמתם לדבר. מרגע ששמו נכנס לרשימת השדכנים, החלו לזרום שידוכים מעולים לבית ההורים, הצעות מהצעות שונות הגיעו, הצד השווה שבהם שהיו ממש טובות, עד שקשה היה לברור ביניהן.

אבל היה שדכן מסוים שעקף את מגישי ההצעות, אבך בשם ר' נתן קרייזר שלמד בכולל של הישיבה, שם את עינו על דודי, לאחר שלמד איתו מספר פעמים בחברותא ונוכח לדעת כי יש לו ראש ישר מאד, מלבד משורים מיוחדים, הוא החליט שדודי מתאים לאחיינית שלו שרה לבית משפחת מאיר, יש לשידוך זה מעלה גדולה, גיסו הוא בנקאי גדול שמוכן לשלם עבור חתן טוב טבין ותקילין לבת הזקונים שלו שמצוינת מכל בחינה, מי אם לא דודי ראוי לה.

במקום לגשת עם ההצעה להורי דודי כדרכו של עולם, החליט לעקוף את המקובל, לאחר שליבן את הנושא עם גיסו וקיבל את הסכמתו, הגיע אל דודי לאחר הלימוד עם ההצעה.

"דודי יש לי משהו לומר לך אבקש את מלוא תשומת לבך".

דודי שפיקח היה ומהיר קליטה, הבין את כוונתו על אתר. הוא סימן ביזו סימון החלטתי שמורה על לא.

"רק רגע עוד לא שמעת מה אמרתי לך למה אתה שולל?! הביע את תרעומתו.

"כי אני יודע מה הכוונה ואצלנו הדרך ללכת להורים ולא לדבר עם הבחור".

"ידעתי שאתה פיקח אבל עד כמה, לא שיערתי. אבל עם כל זאת הפעם זה שונה, ניסיתי כמה פעמים להתקשר אבל אני לא מצליח להשיג אותם, גם שמעתי שיש תור ארוך עד סוף מאה שערים, לכן ניסיתי לעשות מעקף קטן, אני נותן לך רק את הפרטים, את היתר יעשו הוריק' התנצל ר' נתן.

דודי הסמיק כולו, עד עתה לא היה בתוך התמונה, היו אמנם מספר הצעות על הפרק, אבל ההורים לא שיתפו אותו ישירות בהצעות, כדי שלא להוציאו מהלימוד, הם עשו כל שביכולתם לסנן את הדברים עד שישתכנעו שאכן יש בידם הצעה מתאימה ביותר.

עד עתה נפלו כל ההצעות בשלב הראשון של הביורורים, האמא מרת ברוריה העריכה מאד את בנה המיועד לחתן, לא כל אחת ראויה לו, לפיכך ירדו ההצעות בזו אחר זו ולא הגיעו לידיעת דודי, זו הפעם הראשונה שהוא בסוד העניינים, לא דרך ההורים אלא מבחון.

כשבא לספר על ההצעה היו ההורים בהלם, ככה עוקפים אותם, איזו דרך זו?

אבל לאחר שהתעשתו החלו לברר על ההצעה, האמא עשתה כמיטב יכולתה לברר אצל כל מקורות האינפורמציה, מלבד עוד שמות שנוספו להם, התברר שאכן ההצעה הולמת להפליא, לאחר ליבון העניין הוחלט לתת אור ירוק לשידוך, האבא בעצמו נפגש עם האבך המציע ועם אבי המדוברת ונתן את האישור לפגישה.

דודי נפגש עם המדוברת בבית המציע, כבר בשיחה הראשונה התברר לו שר' נתן לא טעה, יש לו הבנה מעולה, המוצעות מתאימה לו היטב, השאיפות שלה שהבעל יהיה אבך כולל במלוא מובן המושג, הוא לא הסתמך על פגישה זו, אלא עשה עוד שתי פגישות נוספות, לאחר מיכן ישב עם ראש הישיבה ועם המשגיח

מספורי המגיד

רבי הלל שפירא, הוא גולל את כל הפרטים ושאל בעצתם, לאחר כל הדיונים שנעשו בכבוד ראש הוחלט כי ההורים יתנו לשדכן את ברכת הדך לסגירת השידוך.

רב נתן קרייזר הביע את שמחתו, אף הוא שמע מפי רעייתו כי גם המדוברת משוכנעת כי השידוך מתאים לה מאד, נותר לברר, האם גם דעת האב כן. לאחר שיחה מקיפה הבין רב נתן מגיסו כי עד למחר תהיה בידו תשובה ברורה, עד עתה הייתה הרוח חיובית, אבל ביקש לעשות עוד איזה בירור קטנטן לפני סגירת השידוך, הוא לא פירט את כוונתו, לאחר שעשה כל כך הרבה בירורים למה לו עוד בירור? אבל סתם מקשן עם הארץ.

עוברים יומיים שלושה ואין קול ואין עונה, כאילו מעולם לא דובר על שידוך, רב אברהם סטוויצקי נדהם, מה השקט המוזר שלפתע שורר? הוא הרים טלפון לאותו ר' נתן ושאל אותו פשר דבר, מהצד השני החלו להישמע גמגומים.

"ר' אברהם שכחתי לציין פרט חשוב, האבא הוא בנקאי ובדיוק כעת סוף השנה האזרחית, כמנהל בנק עליו לערוך את המאזן של כל השנה שחלפה, זו הסיבה שהוא מתעכב מלתת תשובה.

"בסדר אין לי קפידא, אבל שתי הערות לי על כך. א) היה על האבא לומר כן מראש, מה שהוא אמר היה שחסר רק פרט קטן בשידוך, עתה התברר לי כי כוונתו הייתה לברכת רבו לשידוך, חשוב לדעת מה אמר הרבי על ההצעה. ב) נדמה לי שכבר עברנו את תחילת השנה האזרחית החדשה, אני נמנה על לקוחות של בנק לאומי שגדול בהרבה מבנק דיסקונט, ראיתי שסיימו כבר את המאזנים, הבנק פתוח לרווחה לפני הלקוחות, האם בנק דיסקונט שאינו מן הגדולים בארץ, מצריך זמן רב יותר?! תמה אברהם קצת בקול.

ר' נתן חש שלא בנוח. "בלי נדר בצהרים אצור קשר עם גיסי ואשאל אותו פשר דבר".

אבל בצהרים לא ניתנה התשובה גם לא למחרת מוחרתיים. את התשובה במקומו נתן עיתון "המודיע" כעבור כמעט שבוע התפרסמה הודעה במודיע, כי הבחור אשר זלצברג התארס בשעה טובה ומוצלחת עם שרה מאיר (הבת של הבנקאי).

ר' אברהם היה שרוי בתדהמה, היעשה כן בישראל? לנהל שידוך בשני ערוצים כשאחד אינו יודע ממשנהו? דבר אחד הסיק האב, טוב שדודי לא השתדך עם משפחה שאין לה ערכים מוסריים גבוהים. אך תמה על אותו ר' נתן קרייזר, איך נתן יד לעוולה כזו.

מאחורי הקלעים שמע כי האבא נמנה על חסידי רבי פלוני, כשבא לקבל את ברכת הרבי העלה הרבי בפניו תמייה עזה.

"מפני מה אינך חושב על שידוך מהחוג שלנו, כתוב בתורה "מבשוך לא תוכל להתעלם" האם זו רק המלצה ותו לא? הייתה זו כמובן הערה מחכימה, ודי לחכימא ברמיזא, אך לא היה בזה הסבר נאות, מה מצאו בבחור שלא הגיע לקצה קרסוליו של דודי ולא המתינו להצעה שתאזן את האבדה.

עוברים יומיים נוספים, רב אברהם פוגש את ליבל שוכמן אצלו התעניין על המשפחה רבות, הלה ניגש אליו ונתן לו הסבר נאות למה שקרה.

"גופא דעובדה כך הווי. משפחת זלצברג רצו את השידוך מאד ודחפו לכך בכל דרך, אלא שהבחור המוצע לא היה מעידית עולם הישיבות, גם לא מהבינוניות ואם לא נחטא לאמת, שמא עידית דזיבורית היה, מר מאיר לא היה מעוניין בשידוך, למרות שמשפחת זלצברג הייתה מוכנה לתת יותר ממחצית הוצאות החתונה והדיוור, עוד החתן חשוב יותר, השיב האבא לשדכן, לכן העדיף לשמוע את השידוך עם משפחת סטוויצקי העניה שלא מסוגלת לתת אפילו כדי שלישי.

מספורי המגיד

אבל קודם סגירת השידוך נודע למשפחת זלצברג בדרך כל שהיא, כי השידוך עומד להיסגר, האבא שלח בבהילות את חברו יעקב קנעפלמאכער סגן מנהל בנק בבנק פאג"י עם הצעה מפתה. כל הוצאות השידוך כולל החזקת הזוג הצעיר לעשר שנים עלי ולבד שיסגרו עמי את השידוך.

כאן כבר לא יכול היה מר מאיר לעמוד בפיתוי, עם היותו מנהל בנק חשוב היה בעל חוב גדול, בשל ההוצאות הרפואיות של רעייתו שהייתה חולה חמש שנים במחלה הממאירה ונצרכה לטיפולים יקרים מאד שאינם מצויים בסל התרופות. הוא התייעץ עם ידיד שאחז את עצמו ל"אחד מטובי החכמים שבדור" שהכריע עבורו. "מאשר שמנה לחמו" אולי אינו עידיית, שמא תאמר גם בינונית אינו, אבל פעמים יש ספק בינונית שנעשית עידי עידיית בתנאים מסוימים.

הוא חקר על הבחור היטב וגילה שהוא טוב לב ובעל מידות תרומיות, שפל בך ומקדים שלום לכל אדם, הוא מבין בלימוד מה שמוציא אותו מכלל בור, כן נבחן על כל מסכת מגילה למפרע, יודע לומר ווארטים טובים בשולחן שבת, כשמצרפים את כל המכלול, גוברת ידו על דודי סטוויצקי שאמנם כיום מצוין גדול, אבל בעבר לא היה מי יודע מה, גם מידותיו טעונות שיפור רב, יש להעדיף על כן את אשר בהווה על פני דודי בעבר.

מספר ימים הצטער דודי על הסיפור, כשתרעומת קשה בלבו. הפכתי להיות מקור סחיטה, דרכי הצלח הבנקאי מאיר להוציא סידור מלא לבתו, אלמלי אני לא היה יכול להשיג אפילו כדי מחצית, מדין "גורם לממוך" עלי לקחת מחצית הרווחים.

אבל לאחר מיכן התגבר על מידת הכעס, הוא עיין בספרים הקדושים ונוכח לדעת כי הכל נחתך משמיים, אם משמים נגזר שהיא לא בת זוגו לא תועיל שום השתדלות, הוא ניגש מיזמתו אל ר' נתן קרייזר שהיה נתון במבוכה עצומה כל אותו זמן, ולחץ את ידיו בחביבות רבה.

"נפתחו עיני לדעת כי השידוך הנ"ל אינו מתאים עבורי, אם הייתה זו המיועדת לי, לא היה קורה כזה סיפור משונה, עדיף שההוכחה תבוא קודם שהתקרבו ועדיין לא הספקנו לטוות את העתיד יחד".

דודי המשיך לשוקד על תלמודו כאילו לא אירע דבר, הצעות עלו וירדו ולאחזניו לא הגיע דבר, הוא לא רוצה לדעת ס"ד אלא דברים רציניים ביותר, כדי שדעתו לא תהיה מוסחת מהלימוד.

ערב שבת כשבא דודי לביתו, שומע הוא את הטלפון מצלצל, אמו מרימה את הטלפון, היא לא מבחינה כי דודי נמצא בקרבת מקום, דודי משתדל לא להקשיב, אבל שברי מילים הגיעו לאחזניו. מוחו החרף קלט כי הצעה חדשה הגיעה אל הבית, השדכנית היא חברה של גיסת האם, המוצעת היא טובה הירשברג בת למשפחה עשירה מאד מחיפה, בת יחידה שלומדת בסמינר של בית יעקב לא הרחק מביתה, לפי התהילות שהשדכנית פיארה בהן את הבת, מדובר ביהלום נדיר חמישים קרט ואחת למאה שנה נחשף לעולם.

האבא מסתובב בקרב חסידי סרט ויז'ניץ, הוא אמנם לא חסיד אבל יש לו נשמה חסידית, הבית ספג הרבה מהחסידות החמימה, המוצעת מעוניינת בבעל שישב וילמד כל היום בכולל מתוך יגיעה, לפיכך דודי נראה מועמד מתאים עבור המשפחה.

אמו הביעה הסתייגות נמרצת מהשידוך.

"אני לא מתלהבת משידוך עם בת יחידה, זה שידוך חונק מאד, אין מצב שההורים לא יתערבו בחיי הזוג היחיד שלהם, הבן שלי יהיה תחת מגדלת, כל מה שלא יעשה יבחן באלף עיניים, חסרון נוסף, דודי לא בא מבית של עשירים, אין לו מושג באורחות חיים המאפיינים משפחה שטובלת בכסף, זה סגנון מיוחד ושונה מהבית בו גדל דודי, אני מעדיפה משפחה שגדלה על פת לחם "טוב פת חרבה ושלווה בצידה מבית מלא זבחי ריב" העבירה האמא את שבט בקורתה על השידוך.

מספורי המגיד

זכר השידוך הקודם שהוצע שאף הוא טבל בכסף (אבא בנקאי עשיר) שנהג בזלזול רב בהם אחרי שהדברים היו סגורים, העביר בה צמרמורת משידוכים עם ניחוחות של עושר.

"גב' ברוריה, אני ממש מתפלאת עלייך שאת פוסלת הצעה בלי לבדוק אותה, איך אפשר לעשות כן? האם זו דוגמא של אמא אחראית?" מטיחה השדכנית שרה כהן שידועה הייתה בחרצובות פה חריפים ביותר, את ביקורתה באם.

היא ממשיכה כשנימת כעס ופגיעות נמסכת בדבריה.

"תעשי לכל הפחות בירור קטן מלמעלה, אתן לך ארבע שמות של חברות שתי מורות ומחנכת, תשמעי מה הן אומרות רק אחרי כן תסיקי את המסקנות. מעולם לא קיבלתי יחס בוטה כל כך מהורים לשידוכים שלי" הוציאה השדכנית את כל עלבונה החוצה.

"אני מפחדת משני דברים, שידוך עשיר ובת יחידה, שילוב הרסני ביותר, אם היה לכל הפחות ילד נוסף שימלא את חלל ראשם, הייתי פחות מסויגת, גם אם זה היה שידוך עשיר, אבל השילוב של שני החסרונות מפחיד אותי מאד" הצטדקה האם בפני השדכנית התקיפה.

"אני עצמי בת יחידה להורים עשירים מאד, משפחת רוזנגרטן משוויץ, גילתה לפתע גב' כהן קלף נסתר שהיה מוחבא עמוק בחיקה, אני חיה עם בעלי ומשפחתו כעשרים שנים, בלי תקלים מיוחדים, לא יותר מכל משפחה רגילה, הקמתי ב'ה משפחה לתפארת, יש לי כיום שנים עשר ילדים שחונכו להפליא, אבי ואמי שיחיו רווים מאתנו נחת יהודית אמיתית, הם לא מעירים רק מאירים פנים, בעלי שבא ממשפחה עניה ומרובת ילדים, חש באושר רב וכבוד נפלא כשהם באים מדי קיץ לביתנו, הבית חוגג את שהותם עמו, הוא נוהג כלפיהם כבן לכל דבר, הם מתגוררים אצלנו כחודשיים, לאחר מיכן מותירים מתת יד רחבה מאד שמועילה לפרנסתנו לארבעה חודשים, אם לא יותר".

"אני שומעת, אך נותרת בעמדתי, יש הבדל בין הורים שמתגוררים במדינה אחרת להורים שגרים ממש ליד הזוג הצעיר, אני לא מאמינה שהם יסכימו לתת לזוג להתגורר בעיר אחרת, מה שיביא לעצמאות מסוימת לזוג הצעיר" לא איבדה האם את לשונה.

"אף על פי כן, אני מבקשת, נא לא לזלזל בהצעה, תבררי ותסיקי את המסקנות אח"כ, לא אכעס אם לאחר הברורים תישארי בדעתך" חתמה גב' כהן את דבריה, תוך שהיא מותירה אורה מתוחה בבית.

את כל השיחה שמע דודי, הוא היה כמה לשידוך, לפתע גילה כי יש גם מצב של נתק, ארבעה חודשים צחיחים עברו מהשידוך הקודם, כאילו נדברו כל השדכנים לעשות יד אחת, להטעים את החסר, אין אפילו צל צילה של הצעה, השם ומספר הטלפון כביכול נמחקו מפנקסי השדכנים, זה לא היטיב עמו כל עיקר.

באותו פרק זמן הספיקו כחמישה עשר בחורים מהשיעור להתארס, חלקם הגדול בחורים שלא הגיעו לקצה קרסוליו, לכל סיר יש את המכסה שלו, טבעו השדכנים מטבע לשון, אך משום מה לסיר שלו אין מכסה, אם כן, אולי החליד בלא שימוש.

כל שידוך צבט את לבו, למה הם ברי מזל יותר ממני? הוא לא הוציא את תסכולו החוצה, אבל בפנים בתוך הלב נגס הכאב חתיכות רציניות, עתה מגיעה הצעה ואמא מורידה אותו מהפרק בלי אומר ודברים!?

האמא שחכמה הייתה קלטה את המבט הנפול של דודי שלא העז לומר לה מה שיש לו בלב, עכשיו הבינה שהיה שותף לשיחה בלי משים לב, המצפון הרגיש ייסר אותה, אולי הבחורה מצוינת במידות, לא תמיד בת יחידה מסמלת מפונקת גדולה, אולי בכל זאת תברר על השידוך ואם הדבר יראה מתאים תבקש שיתגוררו בשכונה רחוקה מעט מההורים, כדי שהבית לא יהיה נתון להשפעה התמידיה שלהם.

היא החליטה לעשות עבודת מחקר על השידוך, כעבור שלושה ימים הבינה שגב' כהן לא הפריזה בדבריה, אותה בחורה מצוינת במידות מיוחדות וביראת שמים טהורה, היא מוכנה נפשית לנהל בית תורני דוגמת

מספורי המגיד

ביתם ואין לעשירות כל השפעה עליה, חבל להחמיץ את השעה, היא יושבה על המדוכה עם בעלה, כעבור שבוע נוסף של בירורי בירורים עם כל מי שיכלה להשיג מהם מידע, הרימה טלפון לשדכנית והודתה לה על הרעיון, יש עם מי לגשת לשולחן, אם הצד השני מוכן לשידוך, הם נותנים את ברכת הדוך.

כעבור שבוע ניפגש דודי עם הצעה המדוברת, הפגישה זרמה כאילו האחד קורא את מחשבות זולתו, רוב השאלות היו מיותרות, המדוברת הייתה פקחית בצורה מדהימה, ענתה על הכל כאילו מתוך הנייר, נראה היה שעשתה שיעורי בית מושלמים, היא הכירה את דודי מתוך עבודת מחקר שעשתה עליו, לא היה צורך לבזבז זמן על חיפוש נושאים.

כעבור ארבע פגישות יסודיות מאד, הרגיש דודי כי הוא מוכן נפשית להקים בית, עם המושלמת של הדור, כפי שסיפר להוריו בהתלהבות.

היא התחייבה לתת לו חיים שקטים פנויים מכל טרדה, יש לה הצעת עבודה לא הרחק מהבית שמשלמים היטב, הסביבה חרדית לחלוטין, היא עובדת רק עם נשים, מה יכול להיות יותר טוב מזה? עד שתגדל המשפחה, יש לה אפשרות לצבור כסף רב לקופת חסכון, כדי שיהיו מוכנים לימי סגירה, כשאין עבודה כמעט.

השדכנית נתנה אור ירוק להורים, הייתה לה שיחה עם האמא והבת ושתייהן הביעו את הנכונות לסגור שידוך, היא קבעה פגישה סגירה ודודי יחד עם הוריו נסעו לחיפה כדי לסגור ווארט.

דודי לא היה זהיר דיו, הוא גילה את הסוד רק לחבר אחד בלבד, שמוליק לוי החברותא שלו לסדר שלישי, הם היו חברים בלב ונפש, לא אחת עשו משמרים שלמים יחד, לפני שנסע לחיפה לחש דודי לאחזנו, כי הלילה יעדר מהסדר, הוא נוסע עם הוריו לצפון, הוא לא הרחיב את היריעה, אבל שמוליק שפקח היה לא הוצרך ליותר, כחבר נאמן קנה שתי קופסאות טיים על חשבוננו, כי דודי אינו מעשן ואינו יודע אפילו אק מחזיקים סיגריה בפה.

כשהגיעו למקום, קיבלה אותם המוצעת כשהיא לבושה בפאר מחלצותיה, נראה היה שהכינה את עצמה היטב לעניין, עיניה זרחו מאושר רב, האמא נכסה למקום ארשת פניה רצינית היא לחצה את ידי גב' ברוריה בעדינות ורמזה להורים לשבת על כורסאות מפנקות במיוחד, הבית טבל בעושר רב, לא היו צריכים לזה עיניים בוחנות, זו הייתה וילה ענקית בעלת 8 חדרים גדולים, עם ריהוט בסגנון מיוחד, מוסיקה שקטה נשמעה ברקע שנתנה לנוכחים הרגשה נעימה מאד.

דודי ישב לפגישה קצרה עם המיועדת וחיכה לאבא שלא היה בבית, הדבר נראה לו מוזר ביום שסוגרים ווארט הוא נעדר?

המענה שקיבל. הוא הלך ללמוד שיעור דף היומי בבית כנסת לא הרחק מהבית, הוא שומר על קביעות בהקפדה יקית.

לאחר שחזר ראה אותו דודי לראשונה ולבו נצבט בתוכו, הפנים לא שידרו שמחה, הוא היה נראה עצבני ביותר, עיניו התרוצצו בחוריהן כעכבר נפחד שנס מחתול טרף זריז שמנסה ללכוד אותו, הוא נכנס לחדר והסתודד עם אשתו משך שעה ארוכה.

כל אותו זמן עמדו דודי והוריו תמהים, לא ניכרת הייתה בבית כל תכונה לסגירת ווארט, אלמלי שהשדכנית התחייבה לאמא בהן צדקה כי השידוך סגור, סבורים היו שהכל טעות, אבל לא רצו לקלקל את האווירה.

לאחר מיכן יצא האבא ולחץ את ידי ר' אברהם בהבעה פושרת למדי, הוא הגיש לו כוס תה חם עם עוגת שמרים זולה מהחנות בהשגחת הבד"צ, לאחר מיכן דיבר עם האבא באידיש עסיסית מאד, רוויה משפטים שלימים בגרמנית, הוא נתן להורים להבין כי הבת והאמא לא סיכמו עמו דבר ועל כך הוא כועס מאד.

